

ANUL VI. - No. 9.
1 Martie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazit
și în Românul necinstit și înstrăinat!”

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu : Lista curat românească la alegerile municipiului Cluj
Exponenți ai actualelor partide politice.
Noua lege a încetățenirii.
General Tarnoschi : Profanarea Imnului Regal și Jidanul Nuhăm Sokolow.
Tineretul L. A. N. C. către Tinerimea Română.
St. Peneș : Spicuri din noua gazetă „Țara”
Centrul studențesc „Petru Maior” — Cluj.
Dr. N. Ionescu : Datoria actuală a intelectualilor.
Buletinul Anti-Judeo-Masonic.
A. S. Angelescu : Țărăniștii-Steriști și propaganda electorală.
Papă Secăreanu : Din experiența altora.
I. Fluture : Din Evenimentele zilei.
G. Făcăoaru : Dl. prof. N. Iorga simpatizat de evreii din America.
S. Crețu : Contabilii Cooperatori.
„Presa evreiască a Ungariei.”

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ „ „ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil : Dr. Lazar Isaicu.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL”
STR. MEMORANDULUI Nr. 22

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Lista curat românească la alegerile municipiului Cluj.

Neamul românesc, întregit sub ocrotirea statului național unitar, are, prin fruntașii săi răspunderea dezvoltării lui viitoare. Această răspundere se întemeiază pe conducerea intereselor specific românești, apărute și promovate dela cele mai înalte organe ale statului până la ultima comună rurală. Într-o Românie, așezată pe calea evoluției firești, trebuie să pulseze, în centrele urbane, ritmul vieții naționale. Alegerile pentru municipii, fixate în ziua de 14 Martie, ne dau prilejul să luptăm spre a imprima orașelor, înstreinate prin vitregia trecutului, caracterul românesc la

care avem dreptul. În conducerea Capitalei Ardealului românesc trebuie să se oglindească acest caracter, pentru a cărui păstrare au pățimit atâtea generații.

Aceste considerații au determinat pe toți bunii Români, independent de culoare politică, să se adune laolaltă și să lupte în alegerile comunale dela Cluj pentru izbânda *listei românești*, în fruntea căreia se află distinsul savant, care nu face nici un fel de politică și se numește *Sextil Pușcariu*.

Actul politic săvârșit, depășind prin importanța lui, sfera intereselor locale, este menit să servească drept îndemn tuturor Românilor

din orașele cu minorități, de a lucra, pe viitor, în același fel spre a porni cu un ceas mai înainte la opera de românizare a orașelor.

Prin întocmirea *listei curat naționale*, propagată de L. A. N. C. cu neclintită stăruință și nădejde, a cucerit în fine la Cluj sufletele tuturor Românilor de baștină, fără deosebire de partid. Exemplul va fi urmat. L. A. N. C. își are meritul ei incontestabil.

Cine dintre Români nu votează cu noi, este un politician înstrăinat ori un biet inconștient.

I. C. Cătuneanu.

Exponenți ai actualelor partide politice.

Reproducem mai jos din anuarul intitulat „Kompass Rumäniens“, apărut la Viena, oglindind starea întreprinderilor financiare și industriale în România, din anul 1929, note informative despre participarea a altor trei politicieni români, întovărășiți cu Jidani la cele mai mari întreprinderi din țară, ca

membri în consiliile de administrație.

Cititorii își vor da seama, ce încasează fiecare din cei trei exponenți ai partidelor politice, în tovarășia Jidanilor și în ce măsură pot apăra interesele curat românești :

I. Partidul Național-Tărănist:

Gr. Iunlan.

1.) *Banca Marmorösch, Blank și Comp.* București. Capital 125 milioane lei. Alături de Maurițiu Blank, Aristide Blank, S. Rosenthal, Achile Levy-Strauss, I. C. Cohen, L. Marcovici, M. Weinberg, L. Schönfeld etc. „Compass“, pag. 149.

2.) *„Bancă de Agricultură și Export“*, București. Capital 200 milioane lei. Alături de Oskar Calmanovici, Isac Calmanovici, Alfred Aftalion, Iosif Cohen, Aron Samuil, Isidor Rosenberg etc. „Compass“, pag. 191.

3.) *„Banca Comercială Italiană și Română“*, București. Capital 100.000.000 lei. Alături de L. Tép-

nitz, C. Seif, Oscar Czitrom, I. Ornstein etc. „Compass“, pag. 137.

4.) *„Valea Agrașului“*, Soc. An. Rom. București. Capital 48.000.000 lei. Alături de D. Senovici, Hermann Schlesinger, Al. Wellmann etc. „Compass“, pag. 559.

5.) *„Industria Minieră“*, București. Capital 25.000.000 lei. Alături de Friți Kolberg, C. Kolberg etc. „Compass“, pag. 554.

6.) *Oficiul Technic Român Soc. An. Rom.* București. Capital 10 milioane lei. Alături de Leopold Bachmain, V. Dinermann, H. Wiesner etc. „Compass“, pag. 589.

7.) *„Petrolifera“* București. Capital 4.000.000 lei. Alături de F. Habermann, Max Silberstein, I. Rosenthal etc. „Compass“, pag. 735.

8.) *Soc. Anon pentru exploatarea de păduri și ferestrele cu vapori*, București. Capital 108.000.000 lei. Alături de Maurițiu Blank, Aristide Blank, L. Hersch, Sigfried Rosenberg, I. Elias etc. „Compass“, pag. 824.

9.) *Forestiera Slănic Soc. Anon.* Rom. București Capital 12.000.000 lei. Alături de R. Elias, Al. Zissu, Iack Iosipovici, Schwefelberg etc. „Compass“, pag. 832.

10.) *Prima fabrică de dantelă și broderii.* București. Capital 1 milioane lei. Alături de W. Gredinger, D. Issershon, etc., „Compass“, pag. 909.

11.) *Industria textilă anonimă*, Lugoj. Capital 875.000 lei. Alături de Iosif Fényes, Fülöp Weiss, A. Wagner etc. „Compass“, pag. 924.

12.) *Asig. „Albina“ Soc. Anon. Rom. de asigurări.* Brăila. Capital 4.000.000 lei. „Compass“ pag. 1008.

II. Partidul Național-Liberal:

N. D. Chirculescu.

1.) „Banca Anglo-Română“, București. Capital 50.000.000 lei. Alături de G. Lakemann, O. Weinrich etc. „Compass“, pag. 185.

2.) „Banca Agricola“, București. Capital 90.000.000 lei. Alături de H. Zweifel, M. Flechtenmacher etc. „Compass“, pag. 112.

3.) „Creditul Românesc“, Aiud. Capital 2.000.000 lei. „Compass“, pag. 210.

4.) „Banca Română din Alba-Iulia“, Capital 3.000.000 lei. „Compass“, pag. 211.

5.) „Banca Milcov“, Focșani. Capital 10.000.000 lei. Președinte cons. de adm. „Compass“, pag. 318.

6.) „Banca Plainești“, Focșani. Capital 12.000.000 lei. Președinte cons. de adm. „Compass“, pag. 318.

7.) „Fabrica Românească de munițiuni“, București. Capital 175 milioane lei. Președinte cons. de adm. „Compass“, pag. 581.

8.) „Fichet“ Soc. An. Rom., București. Capital 4.000.000 lei. Alături de A. Lewy etc. „Compass“, pag. 582.

9.) „Unio“ Fabrica de vagoane, Satu-Mare. Capital 40.000.000 lei. Alături de W. Dinermann, A. Lichteninger, Moritz Reiter, Iosif Fuchs etc. „Compass“, pag. 612.

10.) „Prima fabrică de spirt“, Timișoara. Capital 12.000.000 lei. Alături de S. Sana, A. Fleissig, I. Kimmel, Leo Hermann etc. „Compass“, pag. 620.

11.) „Frigul“, Soc. An. pentru industrializarea frigului artificial. București. Capital 60.000.000 lei. Alături de Aristide Blank etc. „Compass“, pag. 647.

12.) Soc. An. a uzinelor Solvay din România. București. Capital 400.000.000 lei. Alături de E. Ma-

yer, R. Glücklich etc. „Compass“, pag. 650.

13.) „Petrol-Block“, București. Capital 600.000.000 lei. Alături de S. Eisinman, D. Goldstern, S. Birman etc. „Compass“, pag. 691.

14.) „Societatea Regală de petrol“, București. Capital 100.000.000 lei. Alături de G. Kessler, etc. „Compass“, pag. 744.

15.) „Forestiera Banatului“ Soc. Anon. Rom. București. Capital Lei 6.000.000. Alături de I. Rosenberg, etc. „Compass“, pag. 832.

16.) „Dunerea Chereștea“, Brăila. Capital 5.000.000 lei. Alături de W. Dienermann etc. „Compass“, pag. 842.

17.) „Industria de cartonagii și staniol „Montblanc““, București. Capital 18.000.000 lei. Alături de Iosif Weisberg, Schmil M. Blumenfeld, W. Negru, Harry Stein, Adolf Schwarz, Izidor Finkelstein etc. „Compass“, pag. 881.

18.) Soc. An. Rom. de investițiuni și furnituri, București. Capital 50.000.000 lei. Președinte cons. de adm. Alături de B. Nadler etc. „Compass“, pag. 961.

19.) „Asigurarea Românească“, București. Capital 12.000.000 lei. Alături de M. Sentler etc. „Compass“, pag. 997.

20.) „Asigurarea țărănească“, București. Capital 12.000.000 lei. „Compass“, pag. 998.

21.) „Magazinele „Mercur““, București. Capital 10.000.000 lei. „Compass“, pag. 1046.

22.) „Intercontinentală“ Soc. An. Rom. de transport, București. Capital 15.000.000 lei. Președinte cons. de adm. Alături de O. Hoffmann, Fritz Lederer, I. Wagner, Isac Schaffer, M. Herschkovici, Iosif Gelber etc. „Compass“, pag. 1049.

Barbu Știrbei

Fost Prim Ministru 1927.

1.) „Banca Generală a Țării Românești“, București. Capital 60 milioane lei. Vicepreședinte al consiliului de administrație. Alături de I. Hirschorn etc. „Compass“, pag. 147.

2.) „Banca de Credit Român“, București. Capital 200.000.000 lei. Președinte al cons. de adm. Alături de Oscar Kaufmann, O. Deutch, M. Mandel, Norbert Ehrenstein, B. Rubin etc. „Compass“, pag. 139.

3.) „Uzinele de fier și domeniile din Reșița“, Reșița. Capital 1 miliard 125.000.000 lei. Președintele consiliului de administrație. Alături de Georg Günther, Oscar Kaufmann etc. „Compass“, pag. 549.

4.) „Astra“ fabrică de vagoane, București. Capital 450.000.000 lei. Președinte cons. de administrație. Alături de Maurițiu Blank, Aristide Blank, W. Dinermann, O. Kauf-

mann, M. Schapira. „Compass“, pag. 566.

5.) „Societate Franco-Română de material de drum de fier“, București. Capital 104.000.000 lei. Președinte cons. de administrație. Alături de E. Weiss etc. „Compass“, pag. 583.

6.) „Steaua Română Soc. An. pt. industria petrolului“, București. Capital 1.000.000.000 lei. Președinte cons. de adm. Alături de A. Stern, Adolf Berkovitz, O. Kaufmann, M. Blank etc. „Compass“, pag. 706.

7.) Soc. An. pentru exploatarea de păduri și fereștrăie cu vapori, București. Capital 108.000.000 lei. Alături de Maurițiu Blank, Aristide Blank, L. Hersch, Sigfrid Rosenberg, I. Elias etc. „Compass“, pag. 824.

8.) Soc. An. pentru industria lemnului „Bucovina“, Cernăuți. Capital 25.000.000 lei. Vicepreședinte al cons. de adm. Alături de O. Kaufmann, Alfred Roth, Alfred Rubinstein, Ludwig Sonnenfeld, Fritz Winterberg, Moritz Kranthammer etc. „Compass“, pag. 845.

9.) Soc. Anon. pentru industria textilă „Buhuș“, București. Capital 400.000.000 lei. Vicepreședinte cons. de adm. Alături de N. Ehrenstein, O. Kaufmann, E. Horowitz etc. „Compass“, pag. 899.

10.) „Noua fabrică de postav „Azuga““, București. Capital 50 milioane lei. Președinte al cons. de adm. Alături de A. Ressel, A. Schwabe etc. „Compass“, pag. 901.

Noua lege a încetățenirii.

„Anumita presă“ din Capitala țării anunță cu adâncă bucurie sufletească, că actualul guvern va modifica legea încetățenirii — care în aplicarea ei era defectuoasă (pentru Jidani, bineînțeles). Se vor îndulci până la nesocotirea Constituției condițiile de admisibilitate la cetățenia română.

În acest sens „Adevărul“ își permite să facă următoarele aprecieri la adresa Constituției țării: „Dreptul de cetățean este un drept din naștere, ori un drept obținut prin tratatul de pace. Aceste drepturi sunt socotite mai presus chiar decât Constituția“.

Vedeți, domnilor cititori! Pericunatul subordonează Constituția țării și deci demnitatea noastră națională — tratatelor de pace, care au fost prea milostive cu Jidani pentru ca acum să-și ia nașul la purtare.

Profanarea Imnului Regal și Jidanul Nuhăm Sokolow.

Mai zilele trecute ne-a vizitat țara, pentru a doua sau a treia oară, Jidanul Nuhăm Sokolow, care — fără nici un drept — se dă, presupusul și viitorul rege al neamului jidovesc și care — în așteptarea confirmării acestui titlu — se mulțamește deocamdată numai cu simplul titlu de „Președinte al Izraelului”.

Noi — și toată lumea — știe că, norodul jidovesc trăește răspândit pe toată suprafața pământului, trăind ca un parazit pe spinarea tuturor popoarelor, pe care le sugerează fără milă, și supus legilor diferitelor țări, a căror organizație launtrică prevede un singur șef de stat, nu doi.

Deci, în baza cărui drept Nuhăm Sokolow își arogă dreptul de președinte al unui popor, care — de fapt — nici nu există?

Din dările de seamă ale ziarelor din țară, putem constata și deduce faptul că, el ori de câte ori se hotărăște a pleca în voiaj, are grija de a preveni din timp pe unii din cunoscuții lui intimi, ca să-i prepare calea, în scopul de a fi primit ca și un cap încoronat.

La noi în țară, amicii lui intimi sunt: *Filderman* și rabinul *Niemerover* în București, care își dau toată silința de a-l prezenta și de a-l recomanda autorităților statului, ca pe un cap încoronat, ceea ce ajută a fi prezentat în audiență solemnă, nu numai de oamenii de stat, dar de Regentă și chiar de către M. S. Regina Maria.

Dările de seamă ale ziarelor și în particular a celor jidovești, le servesc de minune pentru scopul ascuns al călătoriilor lui Sokolow.

În adevăr, se dovedește că, acest pretins viitor rege al Izraelului, nu călătorește de dragul semenilor săi, ci — ca orice Jidan din lume — și-a ales calea și meseria de a trăi pe spinarea semenilor săi și în special pe aceea a diferitelor comunități izraelite, ce sunt răspândite prin diferite târguri și orașe unde se găsesc Jidani mai mulți.

Ca să demonstrez acest fapt, voi cita cazul următor:

În Iași unde se găsesc multe și bogate comunități izraelite, Nuhăm Sokolow a făcut 2 sau 3 vizite consecutive, fiind păzit de orice neplăceri, ce i s'ar fi putut întâmpla pe lângă *voinicii tineri jidani* și de întreaga poliție românească ajutată și de puternice detașamente militare.

La prima vizită, răposatul Moritz Wachtel, grație cunoștințelor și legăturilor lui cu toți Jidanii din oraș, a reușit a-i face o primire, care a întrecut cu mult pe cele ce se fac de obicei chiar regelui și la plecare, i-a oferit și un dar de câteva milioane adunate dela credincioși, și în special dela comunitățile izraelite.

Darul acesta bănesc atât de însemnat, Moritz Wachtel i l-a făcut în scopul ca Nuhăm Sokolow să ajute, a se repara stricăciunile făcute de Arabi Palestinei, precum și să despăgubească pe Jidanii din Ierusalim de pierderile suferite dela poporul Arab — atât de incult și barbar — cum îl descrieseră Sokolow în conferința prealabilă ce ținuse în sala mare a sinagogei.

Dela Iași Nuhăm Sokolow, încărcat cu atâtea milioane, stoarse din sudoarea bietului țaran român, a plecat la Chișinău, unde marele rabin *Tirelsohn*, care este cel mai mare dușman al poporului român, pe lângă primirea mai mult decât regească, ce i-a făcut, i-a mai oferit — la plecare — alte câteva milioane de lei, luate tot dela credincioși și în special dela comunitățile izraelite de acolo, dar strânse tot de pe spatele bietului Român.

După trecere de aproape doi ani, Nuhăm Sokolow, ne-a vizitat iarăși țara, fiind din nou primit ca un rege și atât la Iași, cât și prin toate orașele, unde a bine voit, a deșinde din vagonul regal, ce-i era pus la dispoziție de Direcția C. F. R., a ținut aceeași conferință, vorbind despre nenorocirile din Palestina și despre suferințele și pagubele enorme cauzate Jidanilor de către Arabi.

Dar, în conferința sa, a uitat... să sufle măcar un singur cuvânt despre întrebuintarea atâtor milioane pe care comunitățile izraelite i le-a pus la dispoziție, ca să ajute cel puțin în parte pe semenii săi dăunați, din Palestina!...

S'a ferit — ca de ciumă — să facă o cât de sumară dare de seamă a modului cum a întrebuintat milioanele ce a mânuit, dar n'a roșit de loc, să ceară și să primească alte milioane, tot pentru acelaș scop....!?

Dar dacă acest fapt este o chestiune, care privește numai comunitățile izraelite, care i-au încredințat personal milioane, fără să fi luat și oarecare măsuri relative la siguranța întrebuintării lor, pe noi Românii ne doare sufletul, când, gu-

vernul lasă, să treacă hotarul, atâtea milioane, pentru a trăi și a ghiftui pe un parazit venetic.

Ierte-mi-se bănuiala, dar toate împrejurările fac, să se adevărească părerea mea că, Nuhăm Sokolow este un parazit mai dehai decât toți semenii săi din lume!...

Cu ocazia primirii lui Nuhăm Sokolow la Cernăuți, vechea capitală a Bucovinei lui Ștefan cel Mare, actualul ministru al acelei provincii atât de asuprită și de instrăinată, a făcut ca, la intrarea lui Nuhăm Sokolow în sala de ședințe, unde urma să-și țină conferința, să fie primit în sunetul *Imnului Regal* (vezi darea de seamă publicată în ziarul „Curentul” de Joi 12 Decembrie 1929) — considerându-l astfel cap încoronat, sau membru din familia noastre regală!...

Nu știu, ce să mai zic și ce să mai cred! dar...

Noi — ostașii bătrâni ca și cei tineri de azi, care ne-au luat locul — știam că, *Imnul Regal*, nu se cântă decât la primirea Regelui, sau la cea a unui membru din Familia Regală și la Drapel. Ce considerațiuni vor fi militat oare ca, Ministrul Bucovinei, să găsească cu cale, să-l cânte și lui Sokolow, care după cum am arătat mai sus, nu este scutit nici cel puțin de unele bănueli de necorescitudine?

Față cu atâtea umilire la care este supusă țara, de unele persoane oficiale, de ce să ne mai mirăm că, Jidanii din țară, devin din ce în ce tot mai îndrăzneți, mai agresivi și mai nerușinați?!?

Cum să nu-și permită studenții Jidani, care au coplesit universitățile, să nu devină agresivi, ba chiar să calce în picioare pozițiunile luate de profesori, care în interesul păcii și al bunei ordine, le-a indicat să ocupe anume locuri în salele de clasă, pentru ca să fie liniște și pace? (Cazul Șumuleanu).

Cum să nu-și permită Jidanii din Oradea și de prin alte localități, să atâte pe studenții creștini turnându-le în cap dela etaj apă clocotită pentru ca apoi — sub masca de mișcări studentești — ei, să poată avea ocazia ca, pentru un geam crănat cu ani de zile înainte, să ceară dela stat despăgubiri de milioane?!...

Cum să nu-și permită Jidanii ajunși senatori și deputați în parlament, să ceară imperativ guvernului, „să dea ordin ca imediat să

inceteze" orice mișcări, în potriva neamului izraelit și să pedepsească cu *izgonirea din cler* a arhiereului Creștin dela Buzău, pentru faptul că, a refuzat, să se fotografieze alături de un... rabin?!...

Cum să nu-și permită Jidanii orice soi de obraznicii, când văd că, Primăria orașului Iași, s'a grăbit, a eterniza memoria lui Moritz Wachtel, care, ca și Mauriciu Blank și Berkovitz — a fost cel mai mare cămătar și ale căror bănci, dacă au înflorit tot mai mult pricina este a se întreba: oare câte moșii mari și câte gospodării frumoase, nu s'au topit de cametele încasate fără milă și fără îndurare?!...

Da, vechea stradă a „Oastei“ din Iași, azi se numește „Moritz Wachtel“ pe când de ex. marele patriot, boer vechiu și om de seamă: Dimitrie Greceanu, ucis mișelește chiar în incinta Camerei de către criminalul *Goldstein*, doarme liniștit la cimitir de atâți ani, fără să aibă nici o amintire în orașul Iași pe care l-a servit cu toată credința și pe care l-a iubit cu mult drag până în clipa din urmă?!...

...Dar, bun e Dumnezeu! Deși eu sunt bătrân, totuși am credința că, nu voi închide ochii, înainte de a vedea faptul împlinit acela că, diferitele *partide politice* care — de dragul votului — ocrotesc și pe cel din urmă criminal și trădător de neam, își vor da obștescul sfârșit!...

Și, atunci venind la cârma țării cei cu: *Hristos, Regele și Națiunea* și având ca punct de plecare „*România a Românilor*“, am credința deplină că, totul, se va schimba din temelie.

Din *Lojele masonice*, care sunt o născocire drăcească absolut jidovească și a căror întocmire ascunsă a fost perfecționată de înțelepții Sionului, absolut numai în scopul ascuns, acela de a dărâma creștinismul, ca să rămână pe tot globul numai talmudul jidanese, loji, care sub masca de: *Egalitate, Fraternitate și Umanitate*, au reușit a prinde în capcană și a întoneca și turbura chiar mințile multor bărbați de seamă aparținând tuturor popoarelor din lume, făcându-i chiar caraghioși, încingând șorturi de lucrători, pe care sunt cusute felurite chipuri cabalistice și silindu-i apoi să joace danțuri macabre în jurul unui cosciug în care zace un craniu de mort, am credința — zic — că nu va mai rămâne decât o tristă și dureroasă amintire.

Numai atunci bărbații de seamă

creștini, de pe întregul glob, prinși în cursă de lojele masonice și care azi își fac personal un merit că, ocupă un înalt grad în loja masonice, își vor putea da seama de păpușeria pe care i-au făcut să

joace toată viața, niște ascunși jidani, în umbră și pe care nici nu-i știu cine sunt, nu i-au văzut niciodată.

General TARNOSCHI.

— Iași. —

Tineretul Ligii Apărării Naționale Creștine către Tinerimea Română

CAMARAZI!

Străinii cari s'au cuibărit aci, precum și acei dintre români cari pentru a-și face jocul dușmanilor noștri, desfășoară o activitate extraordinară pentru a pregăti distrugerea țării românești.

Intr'adevăr:

Cultura românească, este amenințată, prin numărul mare de jidani, cari frecventează universitățile noastre, taxele excesiv de mari ce s'au instituit, fiind o stavilă numai pentru români.

Și datorită acestui lucru am ajuns astăzi să avem în barouri mai mulți avocați jidani decât români, în societățile cari exploatează bogățiile pământului nostru să n'avem români de loc, iar în cele din urmă, datorită politicianilor lipsiți de scrupule, magistratura și profesoratul să fie năpădite de jidani.

Țărâniea este proletarizată și în timp ce urmașii descălecaților maramureșeni, deposezați de pământuri, ajung sluji și măturători de stradă, vedem cum se reface marea proprietate jidovească.

În dorința de a parveni și orbiti de mirajul umanitarismului și al democrației, Politicianii sunt rând pe rând atrași în lojile francmasonice, unde sunt constrânși a executa ordinele Sanhedrinului jidovesc.

Bisericele sunt pustii, în schimb comitii sunt trimiși Dumineca la șezători și cinematografe, unde jidanul Herscu Blazian și alții îi imbecilizează cu literatura lor stupidă.

Prin așa zisele „concursuri de frumsete“, adevărate bălciuri pentru vânzătorii de carne vie, aceiași jidani, oferă fe-

telor de creștini nenspectiva de a deveni într'o bună zi prostituate de lux într'una din metropolele occidentale.

Intr'o criminală inconștiență politicianii noștri, nu numai că nu iau nici o măsură împotriva acestor concursuri, ci le patronază.

Iar în fața comunismului din ce în ce mai amenințător și mai agresiv, acei cari conduc destinele Țării românești, organizează **armate defensive**.

Spre satisfacerea unor meschine scopuri electorale, partidele politice, asmut pe ardeleni împotriva negătenilor, și pe negăteni împotriva ardelenilor, făcându-i să uite că și unii și alții **sunt români de-un sânge și de o lege**.

Ba ceva mai mult, pentruca dezunirea să fie și mai desăvârșită, alcătuiesc cete de partizani, cari se vor învrăjbi reciproc și se vor bate, pentruca domni cari stau în Consiliile de administrație și iau lefuri crase, să aibă câteva voturi mai mult la alegeri.

Și tot pentru aceste blestemate de alegeri, nesocotind interesele Țării și umilind demnitatea românească, politicianii fac pacturi electorale cu cei mai mari dușmani ai noștri și pentruca aceste pacturi au fost încheiate absolut de către toate partidele Maver Ebnet, Fischer, Iticsohn și alții, vor fi peste câteva legislaturi senatori de drept

FRAȚILOR!

Invalizii cerșesc pe drumuri memoria celor cari au murit îngropați de dărâmaturile transeelor a celor cari au murit cu mâna încleștată, pe închizătoarele armelor, pentruca să ne dea nouă România Mare, este insultată de primul agent elec-

toral cocoțat ministru, iar ofițerii noștri cei mai bravi, încercând un legitim protest, sunt nevoiți să părăsească rândurile oștirii, pentruca locul lor să fie ocupat de rusnaci sau de foștii ofițeri honvezi.

În schimb trădătorii de neam, toți cei cari au insultat Coroana, sau sub conducerea lui Stere au asvârlit în tranșeele noastre manifeste de dezertare la înamic, sunt astăzi acoperiți de onoruri și sub influența lor se creiază o jandarmerie de operetă, o armată lipsită de cele trebuincioase, iar pentru ofițerii cu drag de neam se înstitue sistemul fișelor și al spionajului.

CAMARAZI!
Viitorul aparține vouă.
Dușmanii neamului, ajutați de partidele politice, vă regătesc robia.

Sângele vostru cald și tânăr, nu vă îngăduie să încruciați brațele și să lăsați ca mâine, în locul tricolorului drag să fâl-făle o sdreanță roșie.

Tineretul Ligii Apărării Naționale Creștine, ridicând drapelul pe care strălucește **Svas-tica**, semnul străvechi noastre stăpâniri pe aceste plaiuri, vă chiamă la luptă pentru **Hristos, Rege și Națiune.**

Comitetul executiv al Tineretului „L. A. N. C.”

Centrul studentesc „Petru Maior” Cluj

Prin votarea și punerea în aplicare a noilor statute, forma Centrului Studentesc „Petru Maior”, s'a schimbat cu totul. Astfel, plenul, care până acum era format din toți studenții creștini români din Cluj, de aci încolo e format din Președinți pe Facultăți, Academii, Cercuri regionale, precum și din delegații Facultăților și Academii-lor luând numele de Consiliul Centrului. În ziua de 4 Februarie a. c. din Consiliul Centrului s'a ales următorul comitet executiv:

Președinte: Anderco Artur, stud. în Drept.

Vice-Președinte: Marcu Traian, stud. în Litere.

Secretar-General: Tănase Viorel, stud. Acad. Comerc.

Secretari de ședințe: Sorban Guilleaurn, stud. în Drept; Cartis Liviu, stud. Acad. Comerc.; Alămorean Pompiliu, stud. Acad. Comerc.

Cassier: Ionescu Cezar, stud. Acad. Comerc.

Bibliotecară: Trambitaș Parasciva, stud. în Științe.

Controlor: Nemeș Augustin, stud. Acad. Comerc.

Arhivar: Turcu Vasile, stud. în Științe.

Econom: Lupan Ștefan, stud. în Științe.

Membrii în comitet: Pintican Emil, stud. în Științe; Crăciun Ioan, stud. în Drept; Jianu Constantin, stud. în Drept.

Consilierii la Uniune: Postescu Traian, stud. Acad. Comerc.; Tămășoi Aurel, stud. în Drept; Zapratan Mircea, stud. în Litere; Biriș, stud. în Drept; Tuturea Ioan, stud. în Drept.

La constituirea comitetului executiv n'a luat parte Soc. Studenților în Medicină și Soc. Studenților Academiei Agricole.

Români!

Dacă voiți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„Buletinul „ANTI-JUDEO-MASONIC”

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9 — BUCUREȘTI, I.

Spicuri din noua gazetă „Țara”

La București, — unde nimic nu este imposibil, — a apărut la data de 11 Februarie 1930 o nouă gazetă zilnică numită „ȚARA” sub direcția cunoscutului scriitor dela „Cuvântul” Dl. C. Gongopol. Sub titlul gazetei este scris: „Ziar politic independent”, iar la dreapta titlului se poate citi următoarea lozincă:

„Cuvântul nostru de ordine
„Totul pentru „Țară”
„nimic pentru noi!”

Până aici am găsit totul, pe plac, frumos și bine.

Pe pag. 2-a din no. 1 al gazetei, găsim desfășurat pe trei coloane articolul: „Cine a ucis-o pe Carolina Schwartz?” scris de G. Șoiman (poate Șoiman cu perciuni, sau Șloim qri poate Adler).

Privește, iubitor cititor, ce scrie acest Șoiman, în fragmentul intitulat „O femeie de ispravă”:

„D-na Mina Finkelstein este per-soană apropiată, servitoare la ne-voi, și bună la suflet.

„A avut un băiat, unul singur.
„Băiatul i-a murit în războiul pen-tru întregirea neamului nostru.

„Imi arată fotografia lui: este fotografiat cu costum național.

„O mândrețe de bărbat tânăr”.

Iar mai departe urmează:

„Nu, n'am vrut să cer Statului „ajutor. Mi s'ar fi părut că cer „să mă hrănesc din sângele copilu-lui meu vărsat pentru Patrie”.

„Ce teribil exemplu pentru „pa-trioții” de răspântie, oferă această „femeie”.

„Să poftescă acolo, palavragii, „în odăița scundă, egrosioasă și „fără foc, să ia exemplu dela d-na

„Mina Finkelstein. Rama care în-cadrează fotografia celui căzut „pentru Țară are împrejur trico-lorul românesc”.

Mulțumim domnule Gongopol pentru această lecție de patriot-ism, emisă de scribul d-tale G. Șoiman, ai cărei eroi sunt: juda Finkelstein fotografiat în costum național (ce batjocură pe costumul nostru național), care „și-a vărsat sângele pentru întregi-rea neamului nostru” (înțelegem cel jidovesc), iar rama are împre-jur tricolorul românesc (păcat că tricolorul românesc trebuie să îm-prejmuiască și Jidani) și ruchela „Mina Finkelstein, care n'a vrut să ceară ajutorul Statului, căci i s'ar fi părut că bea din sângele copilului ei vărsat pentru Patrie (alt neadevăr și mai nerușinat).

Nu astfel de gazete independente așteptăm noi cititorii români prin sânge și origină; — căci deacestea e plină scumpa noastră țara. — Ne trebuie gazete românești și crești-nești, care să trâmbeze adevărul care e pervertit de Jidani prin francmasonerie, prin sindicalism, și prin sectarismul politic și reli-gios, care să spună respicat că: România a fost fărâșită de români și numai de Români: că Jidanii au spionat-o, au trădat-o și au jefuit-o și o jefuesc încă iar într'un viitor războiu tot numai Români, o vor apăra cât timp Jidanii își vor exer-cita în tihnă aceeaș operă de dis-trugere — deci România să fie a Românilor”.

Nu ne trebuie gazeta „Țara” pli-nă de Jidani, dar nici lecții de patriotism dela Jidani nu primim.

ST. PENES. — Hunedoara. —

Datoria actuală a intelectualilor.

Opera de închegare a sufletului românesc într'un tot unitar nu se poate desăvârși din cauza ambițiilor politice necugetate și a inerției condannabile, de care dau dovadă intelectualii.

Și când rostesc cuvântul „intelectuali“ nu mă refer la indivizii, care-și revendică acest titlu în baza unei sarbede diplome purtată în fund de buzunare, ci îmi îndrept gândul către acele elemente admirabile ale vieții noastre cărturărești — desprinse din cercul vițios al pedanteriei sau al încrederii în sine prea mult. „Intelectual“ în înțelesul etic al cuvântului este ceva mai mult decât trepăduș politic.

„Intelectual“ în înțelesul național al cuvântului este categoric o pus noțiunii de „înstrăinare“ sau „necinste“.

Sub acest raport coeficientul numeric al „adevăraților intelectuali“ este foarte scăzut“

Ieșit depe băncile universității, tânărul titrat își croește planuri uriașe de viitor — nesocotind întru totul realitățile vii; întâlnite la tot pasul.

De aceea, ciocnirea lui cu greutățile vieții îi distrug iluziile — făcând din el un sceptic, un nemulțumit — și mai apoi un „închinător la arginți“.

Aci e punctul cel mai critic, când răsturnarea gândurilor transformă radical ființa spirituală a individului: *din creștin devenind iudeu.*

Mentalitatea, deci i s'a pervertit Apucat pe drumul abzicerii dela comandamentele conștiinței, intelectualul își făurește drept țintă supremă a vieții lui — *banul.*

Conștiință, caracter, cinste — toate sunt de vânzare la intelectualul schimbat astfel spiritualicește. Și din acest punct de vedere străinul profită.

Cu monedă sunătoare el împânzește toate administrațiile publice, îmbrobodește simțământul național și narcotizează sistematic simțurile rațiunii intelectualului — pus în locuri de conducere a mecanismului atât de complicat, care este Statul. Cu această monedă blestemă străinul slăbește temeliile Statului național, împiedecând unificarea sufletească într'un tot armonios.

Iar domnul „intelectual“ privește nepăsător la surparea progresivă a clădirii nației românești.

În fața planului infernal de slăbire a încheeturilor etnice româ-

nești, „intelectualul“ are datoria să iasă din amorțeală.

Crescut în crezul ideii naționale și al adevăratei iubiri de legea strămoșească, „domnul intelectual“ trebuie să lucreze fără oboseire la întărirea sufletului și ființei românești.

Declarațiile sale sentimentale, uneori chiar patetice, la zile de praznic, nu au nici o valoare atâta timp — cât faptele n'au dovedit mărturia dreaptă a vorbelor.

Simțământul de „cinste“ și

„omenie“ trebuie înscăunat la loc de frunte — iar nu ca acum, când asemenea idei stărnesc zâmbetul compătimitor al celor tociți în rele.

„Solidaritatea națională“ *înțeleasă pe adevărurile organice ale nației să călăuzească pașii conștiinței fiecărui intelectual român.*

Nu servirea intereselor străine, protivnice vieții conștiente în cadrul de stat național, *ci ajutarea reciprocă a fratelui de acelaș sânge* ne va duce la izbândirea idealului, scump tututror:

România a Românilor!

Dr. N. IONESCU
— București. —

Buletinul Anti-Judeo-Masonic.

A apărut și numărul 2 al „Buletinului Anti-Judeo-Masonic — cu redacția și administrația în București, I, Str. Carol No. 9.

Cuprinsul: 1.) Societatea Națiunilor și Țara Românească, articol scris de dl. Prof. Dr. N. C. Paulescu, ar trebui reprodus de toate revistele și gazetele pedagogice, pentru a lua cunoștință întregul nostru corp didactic, de felul cum Jidovimea — prin uneltele lor francmasonice, cum este și d. Constantin Kirîțescu directorul învățământului secundar, — caută să tâmpească și să atrofieze simțământul național și iubirea de neam și Patrie.

2.) O carte rarissimă, articolul scris de Dl. Prof. I. C. Cătuneanu, tratează despre pericolul satanic al francmasoneriei.

3.) Iudaizarea operei Române, articol scris de dl. Fl. Manovil, ne arată cum jidanii au acaparat *Opera română*, angajând și destituind artiști după bunul lor plac.

Așteptăm dela Dl. Manovil și alte amănunte, referitoare la activitatea judănească în cel mai înalt templu de artă românească — *Opera Română.*

4.) Insemnări pe marginea unor documente masonice, articol nesemnăat, dar de o valoare mare. — Rugăm pe anonimul autor, chiar dacă nu este amicul Niculae P. să ne dea cu numele pe „înaltii prelați ai bisericii ortodoxe, actuali și foști conducători ai facultăților de teologie, care sunt membri activi ai sectei masonice“ și să ne comunice lista nominală a ofițerilor activi, — care ignorând jurământul depus M. S. Regelui — au jurat pe mistrie și echer supunere neamului

Jidovesc ascuns în dosul lojelor masonice.

„Singura speranță a zilei de mâine — nația (tărânumea și copiii ei), și tineretul universitar trebuie să cunoască după nume, ocupațiune și, dacă se poate, după fotografie coadele de topor ale neamului românesc, date în mâna iudaismului sălbatic și răsbunător.

5.) Articolul: *Ziarul „adevărul“ este oficiosul francmasoneriei*, scris de Dr. B. L., fiind scurt ar trebui reprodus de întreaga presă creștină, pentru ca nația să-și dea seama de origina și de scopurile urmărite de acest ziar.

6.) Notele, publicate de Dl. Docent Dr. V. Trifu sunt de o mare valoare, căci ne desvăluie limpede cum *Blumenfeld* se răstește și trage la răspundere pe secretarul general dela Ministerul de finanțe Dl. *Teianu*, par'că ar fi sluga lui; — iar acest înalt funcționar — de teama percinatului, bun prieten cu Dl. *Virgil Madgearu* ministru de finanțe, înghite și tace chitic.

O alianță, ce dorim și noi... ilustrată cu citate din ziarul „Action Française“ de scriitorul antimason *Léon Daudet* și cu denunțarea aghiotantului regal Dl. *Comandor Păiș*, ca unealta masonică la *Curtea noastră Regală*, sunt lucruri pe care ar trebui să le știe fiecare român adevărat.

Iar faptul că francmasonul, general *Traian Moșoiu*, va reprezenta țara noastră la desvelirea monumentului ridicat de „Fidac“ mareșalului *Foch* — „un mare creștin și aprig dușman al francmasoneriei“ — este de două ori condannabil: 1.) Pentru că prezența unui francmason, la serbătorirea mare-

lui Foch, este o insultă la adresa celui sărbătorit; 2.) Pentru că un francmason nu poate reprezenta pe români creștini, ci numai pe stăpânii Jidani, față de care e legat prin jurământ puternic.

7.) *Din Colecția Satanei*, articol scris de D. C., sperăm că va avea ecou în sufletele celor ademeniți de francmasoni.

8.) Frontul Anti-Iudeo-Masonic: Comunicat No. 3 către conștiința națională creștină (cazul Șoimescu)

publicat de *Studentimea Română Creștină*, este un articol pentru care aducem sincerele noastre felicitări „tinerimei noastre universitare” pentru ținuta ei demnă și constantă, și pentru lecția aplicată francmasonului „Șoimescu” (Șoimescu sau Adler?).

Ori ce Român bun, abonează și citește „*Buletinul Anti-Iudeo-Masonic*”, care costă numai 200 Lei anual.

Cronicar.

Tărăniștii-Steriști și propaganda electorală.

Se știe de către toți, cât bine a adus țării guvernul democrat național-tărănist, precum nici celelalte guverne trecute, nu se pot lăuda cu mai mult.

În preajma alegerilor comunale și județene politicienii în automobile noi nouțe au împânzit satele să pună sub ochii oamenilor, binele, pe care l-au făcut.

Cum le-a fost primirea iarăși se știe. La așa guvernare au răspuns și oamenii cum se cuvenea, când au văzut scumpirea chibritului și guvernul.

Guvernul — aici prevăzător — îngrijat de situația critică — pe picior de a părăsi cârma — a fondat instituția voinicilor, pe lângă care funcționează fabrica de băte și ciomege, singura șansă în lupta electorală. Asta e norma de conduită generală — unde nu s'ar putea obține votul utilizând alte mijloace — care le-ar menține delegația. Maxima „scopul scuză mijloacele” e urmată ad-literam! Domnii agenți electorali se miră și se crucesc de ce s'ar mai folosi, de cine s'ar mai lega ca să-și mențină delegația! Atitudinea o iau după locuri și după împrejurări — nelăsând însă ceva ce le-ar aduce un sprijin în întreprinderea lor.

Aici și-au găsit să se lege tamesam-de învățători, să-i mai amărăscă, că nu-s ei bătuți destul de soartă, de instituția în care ei profesază.

E incontestabil că majoritatea învățătorilor, oricât li se contestă, își cunosc misiunea lor, culturală, pedagogică și mai ales misiunea națională. Ori, această misiune națională nu se găsește exprimată și formulată decât în doctrina teoretică confirmată de experiența anilor — a „Ligii Apărării Naționale Creștine”. Orice român ce nutrește idei și sentimente românești e prin însăși natura sa naționalist-creștin.

Noi învățătorii trimiși să implântăm iubirea de neam în diferitele puncte ale țării, unde se resimte — căci ce altă misiune decât aproape exclusiv națională are școala română — mai ales în provinciile alipite — în starea în care se găsește, nu numai că nu suntem sprijiniți — cum ar trebui — dar împiedecați. Ba, câteodată chiar victima politicianismului mârșav. Un singur caz va fi de ajuns a evidenția acest fapt.

Atmosfera de aici e o atmosferă cosmopolită. Ori cum, nu toți, ci cei ce nutresc gânduri bolșevice-comuniste, s'au prezentat D-lui deputat Iacobescu și D-lui Mirescu prefect al Cetății Albe, — veniți dela algerile pentru camera tocmai acum să-i mai întrebe de sănătate — spunând că învățătorii — vorbind limba minoritară ca să nu putem înțelege — nu-și fac datoria, că ei ne plătesc prea mult, că le-am slujit copiii — pe cari nu-i au, etc. etc. Cum dl. Iacobescu avea interes — le-a aprobat întocmai ce-au spus, — și-a permis să s'amestice, unde nu-i fierbea d-lui oala, blamând pe învățători și instituția lor, în fața prietenilor jidani și ruși, a căror față le surădea.

Din fericire, întâmplător, dl. Udrescu învățător, indignat de mărturiile sincere ale domnilor agenți a luat cuvântul ținând sus prestigiul învățătoresc și al neamului, față de renegeți.

La învinuirea făcută învățătorilor că aceștia bat copiii, dl. Udrescu, ca oricare învățător, cunoscând mentalitatea basarabeană, i-a răspuns d-lui Iacobescu că în Basarabia, școala fără cât de puțină bătaie nu se poate — argumentând viu că educația primită de copii în familie nu numai că nu trebuie continuată — dar chiar întreruptă și dat o altă educație copiilor crescuți într'un spirit comunist. Cine nu

crede să vină să vadă. Mărturisesc sincer. Mi-i rușine să spun: elevii înjură pe învățători, învățați de părinți. Cu ce s'ar mai putea trata aceste elemente bolșevizate? Comuniștii cu ce trebuie tratați? Întreb pe dl. Iacobescu să-mi dea o rețetă că mie oricâte mi-a dat școala n'au efect aplicarea lor.

Ne-a arătat nu-i vorbă dl. Iacobescu, o metodă al cărui principiu e mai mult decât revoltător: „Învățătorul să nici nu s'atingă de copii, să-i lase să surpe și școala — iar când învățătorii fac vr'un act, să fie ciomăgiți de se poate chiar de proprii lor elevi — și dl. Iacobescu a fost învățător, dar pe semne că și-a uitat de tot de această meserie, în care nu se găsea la larg. La cuvintele dlui Udrescu, dl. prefect face și d-lui un act eroic de promisiune, punând la mijloc cuvântul de onoare, că va fi destituit din învățământ.

Așa înțeleg dumnealor să ne amenințe. Nu le pasă dumnealor ce fel de atmosferă au lăsat în urmă. Dar nu s'au mulțumit numai cu atât. La întrebarea pusă, d-lui Udrescu de dl. prefect că de ce e „cuzist”, — o absurditate — răspunzându-le că nu intră în cadrul discuției, s'a dus la postă, chemând telegrafic pe dl. Inspector să ancheteze cazul!?, — aplicându-ne și o amendă — că altfel nu s'ar putea răsbuna mai bine.

Așa înțelegeți Dv. D-lor țărăniști să faceți politică, și încă națională? să anarhizați satele, să puneți oamenii să ne bată, să ne ordonați categoric să lăsăm copiii să surpe școala; pentru ce? — pentru ca să vă mențineți mandatul, câștigat neonest, pentru că noi suntem români și facem propagandă anti-perciunată? Trebuie să se știe, că printre pomii ce s'au ridicat au fost jidanii și baptiștii, opera lor. Nu cumva v'a cinstit d-le Prefect?

Așa înțelegeți Dv. să faceți politică democratică, să instituți anarhia, să ridicați capetele convertite la comunism, în capul funcționarilor și instituțiilor ce n'au mai rămas atinse de această epidemie ereditară? Credeți că prin aceasta ați câștigat? Nu — niciodată. Vă înjosiiți și nu vă pasă, dar ne pasă nouă, că ne înjosiiți neamul și pe noi.

Indignarea țării a crescut la culme. De nu vor pleca de bună voie, vor pleca loviți de aceeaș hătă de care s'au servit să ne impileze. Las să judece oricine!

A. S. ANGELESCU, *inv.*
— Cetatea Albă. —

Din experiența altora. Ce zici, Domnule Gusti?

Sub rubrica „Propos de Figaro”, marele ziar francez — în numărul său de Vineri 13 Decembrie 1929 — scrie următoarele:

„Cartea d-lui Lenôtre „Le rois Louis XVII et l'énigme du Temple” făcuse să înainteze mult deslegarea uneia din problemele cele mai pasionante ale Istoriei; lucrarea nouă a Comandantului Caze-nabe de la Roche „Louis XVII ou l'otage de la Révolution” pare să o rezolve definitiv: căci ea lămu-rește ultimul punct de care atâtea anchete și discuțiuni îl lăsau încă obscur.

„Dl. Lenôtre observase cu dreapta-te că „captivitatea Delfinului nu fu deloc un simplu episod al marelui drame revoluționare, ci formă în-suși fondul și urzeala acestei dra-me, chiar fără știrea aceloră căro-ra le erau distribuite roburile”. El adaogă: „că nu trebuie să se atribue unor meschine rivalități luptele săl-batece și sângeroasele execuțiuni cari înroșesc istoria Revoluției no-astre: ele fură episoadele înverșuna-tei bătălii date pentru cucerirea or-fanului, către care se îndreptau toate ambițiunile”.

„Nimic nu e mai adevărat. Dar trebuie observat că orfanul, prin în-suși faptul că era orfan nu mai eră moștenitorul Tronului: eră în-suși Regele.

„Când cercetăm aceste evenimen-te astăzi, știm tot ce s'a întâmplat dela 1793 încoace; în 1793 însă, nu se putea prevedea nimic din ceea ce avea să se întâmple în urmă.

„Republica era proclamată; mo-narhismul, în număr imens, rămă-neau monarhiști; marea majoritate sau unanimitatea republicanilor nu credeau în dăinuirea acestui re-gim necunoscut, aproape fabulos, în Franța; ei așteptau o Restaura-re; și pentru unii cași pentru alții, în virtutea dreptului monarhic, de îndată ce capul lui Ludovic XVI căzuse pe eșafod, Ludovic XVII suc-cedase tatălui său.

„Pentru toți monarhiștii, Regele legitim era acela pe care guvernul revoluționar îl ținea captiv în în-chisoarea Temple: și pentru toți re-publicanii, era Regele probabil sau Regele posibil.

„Cei cari rămăneau stăpâni ai persoanei sale erau în măsură să dicteze condițiile lor, în caz de ca-tastrofă republicană, regalistilor din interior cași suveranilor străini hotărâți să apere pe Burboni sau să apere, din principiu, inviolabili-tatea persoanelor regale.

„Când diversele fracțiuni cari

sfășiau Convențiunea și Comuna s'au ghilotinat unele pe altele, prin-cipala țintă a luptelor lor sălbatice era posesiunea copilului-rege.

„Mulți alți actori ai dramei, mai puțin în evidență decât oamenii po-litici, periră de mâna călăului sau fură otrăviți sau măcelăriți fie în grup fie izolat de către asasini pe cari poliția renunță foarte repede să-i descopere.

„Oricine se apropiase de Ludo-ric XVII la închisoarea Temple, în calitate de comisar, de gardian, de medic, — oricine putea să fie bănuil că știe ceva despre substi-tuirile de copii operate în mai mul-te rânduri în închisoare, sau despre peripețiile răpirii sau despre mij-loacele întrebunțate pentru a des-puia pe micul rege de personalita-tea sa după escamotarea sa finală, — fu însemnat pentru (a suferi) o soartă tragică.

„Ponson du Terrail (autorul „Isprăvilor lui Rocambole”), care sfârșea prin a nu se mai recunoaște în propriile sale romane, n'a ucis niciodată, cu toate acestea, a-tâtea personaje câte au fost omo-fite de poliția stăpânilor noștri suc-cesivi numai în afacerea Ludovic XVII.

„Te înșiori!

„Ar fi o eroare gravă și pericu-loasă a presupune că aceste pro-cedee de „guvern” nu mai sunt în uz. — Adevărul are nevoie de timp lung ca să iasă la lumină; câteoda-tă nu mai iese niciodată, pentru că autorii unei crime aveau toate mijloacele de a-i șterge orice urmă în momentul în care a fost comisă.

„Dela afacerea Ravallac (asasi-nul lui Henric IV) la afacerea Steinheit, s'ar putea număra o sută de asemenea exemple faimoase.

„Republica de astăzi oferă o fru-moasă colecție de aventuri în cari, fără accesorii melodramatice, fără tremoluri nici mantale de culoarea zidului, oamenii importanți fură trimiși într'o lume mai bună, cu o perfectă discrețiune.

„Progresele științei aduc noi în-lesniri. — „Faptul Prințului” se îndeplinește tot așa de nepedepsit cași în veacul al șaisprezecelea Martorii sunt reduși la tăcere prin aceleași metode. — Și publicul s'ar mira mai puțin de unele cariere miraculoase de rezeși, dacă ar ști că ele se datorează exploatării unui sinistru secret de Stat”.

În timp ce, sub auspiciile „In-stitutului Social Român”, un fost ministru conferențiază în fața unei „asistențe numeroase și selecte” a-

supra permanenței și binefacerilor regimului republican în Franța, exaltându-l și sugerând — oare-cum — o schimbare și la noi, — în Franța republicană, fărâmițată și despersonalizată prin democrația „iacobinismului socializant”, toate spiritele patriotice fac o critică as-pră regimului, pe care îl condam-nă fără rezerve.

După un secol și jumătate aproa-pe dela instaurarea primei repu-blici, Francezii stăruiesc să clarifi-ce împrejurările suspecte în cari a avut loc abolirea monarhiei tra-ditionale, satisfăcând prin aceasta nu atât un interes istoric, cât un mare și actual interes al prezentu-lui.

Articolul de mai sus, care figu-rează pe prima pagină a lui „Fi-garo”, nu este o simplă recenzie, ci are valoarea unei critici și a unei orientări.

Republica parlamentară, această „infecță Republică parlamentară”, cum i s'a zis (Gustave Hervé în „La Victoire”), nu corespunde in-tereselor naționale franceze.

Pregătită îndelung și impusă prin mașinațiuni oculte, conduse din umbră de o forță ascunsă, a- ceeaș forță care a deslănțuit Revo-luția în Rusia, — Republica s'a în-făptuit și menținut prin crimă și deformarea spiritului public.

Prigonirea Bisericii catolice, ab-dicarea dela orice veleitate naționa-lă, reforme sociale treptate în sco-pul întronării finale a socialismu-lui, cosmopolitismul, expansiunea națională paralizată de crezul paci-fismului internaționalist al școalei dirigente, descompunerea socială și depopularea țării, pulverizarea opi-niunii și sfărâmarea creziunii în-terne prin împărțirea în nenumă-rate grupări politice în veșnică dis-puță; — toate acestea sunt rezulta-tele regimului, care a făcut ca răș-boiul să surprindă Franța nepre-gătită și care nu a putut evita o catastrofă decât abandonând, în ultimul moment, toată ideologia re-publicană pentru a conferi premie-rului și șefilor militari puteri quasi-dictatoriale.

Și acum când spiritul clar al Franței reacționează și printr'o cri-tică continuă și luminată pregă-tește cu tenacitate prefaceri inevi-tabile, — în România monarhică care datorează regilor ei creiarea statului modern și unitatea națio-nală, „Institutul Social Român”, sub pretextul unor cercetări cu caracter științific, patronează con-ferințele politicianilor cari, în mod inconștient sau pentru ambițiuni criminale, nu șovăiesc să sape la

temelia așezămintelor noastre fundamentale, făcând apologia altor forme de guvern, neconforme cu spiritul și tradiția țării noastre și

condamnate definitiv de experiența politică a popoarelor străine.

PAPĂ SECĂREANU
advocat — Brăila.

Din Evenimente'e zilei

RELIGIA PATRIOTISMULUI

Principiul de bază al întăririi unui stat, e fără tăgadă, iubirea tradițiilor și apărarea hotarelor etnice. Istoria ne dovedește, că acolo, unde solidaritatea națională, a avut rădăcini adânci, în masele poporului, ceasurile de primejdie au fost înlăturate prin o înțelegere și uniune sacră. La diferite etape, când invazia străină a năpădit și rămasă străbun, înțelegerea s'a resimțit și cu însuflețire alergând la chemarea voievozilor și vrednicilor ocrotitori de țară, s'au luptat pentru mântuirea ei.

Icoana Domnitorilor din trecut, dela *Mircea cel Mare*, până la *Tudor* din Vladimir și strălucitul *Rege Carol*, cași întregitorul de neam *Ferdinand*, toți au pus sufletul chezașie pentru păstrarea și întărirea patriei.

Prin lipsa însă a unei educațiuni, contrare *marilor interese* ale națiunii, ne găsim în prezent destrămați sufletește și prin o toleranță dusă la extrem, dragostea de țară, ne este întinată de puțrigaiul politic, legături cu germenii distrucător „*Judaismul*”.

Ceea ce era de prevăzut, grație acestei lipse, luată ca o slăbiciune și nepăsare organizația puterii satanice, a Jidanilor și-a mărit pretențiile. Cu sistemul ce-l practică în umbră, cu îndrăzneala cinică a rasei și-a impus rând pe rând în mod imperativ tot ce a văzut, smulgând din mâinile politicianismului, drepturi mai pre sus de băstinași.

În ultimul timp, adunarea rabinică, a cerut respectarea Sabatului și legiuire de înlăturarea obligației elevilor Jidani de a nu veni la școală Sâmbăta. Aceasta pe de o parte, iar pe de alta — prin ziarele *Judaice*, a scribilor traficanti, cer insistent suprimarea sărbătorilor creștine. La aceste impertinente îndrăznele, *Clerul Român*, cu șefi arhiepiscop și episcopi n'au spus un cuvânt și dintre *Românime* laică nimeni n'a protestat, când ar fi trebuit să se sguđdare văzduhul de o formidabilă reacțiune.

Inseamnă — tăcerea aceasta lașă că dragostea de țară și de religie s'a micșorat în sufletele *Românilor*, sau e îndepărtată pentru totdeauna.

Ce mai rămâne acum? În urma

nepăsării condamnabile a băstinașilor intelectuali, rabinatul perfid, va cere urgent guvernului amic, înlăturarea *emblemei* țării, tricolorului român și stergera definitivă depe harta Europei a cuvântului *România* și înscrierea oficială a *Palestinei*.

CONCORDATUL.

În comerț, ca și în orice ramură de muncă, o legiuire își are un rost. Întocmai ca o oază în pustiu, în vremuri turburi de reculegere, de întărire. O păsuire e necesară de a da prilej unor reconfortări și a pune temeiul unor cauze și îngrijorări excesive. Însă deși în adâncul ei, legea își are părți conciliante cei cari se folosesc de puterea ei, trec marginea și abuzează.

Se întâmplă, ca oarecari negustori și dintre aceștia străini, în mâinile cărora sunt cuprinse artele de comerț și industrie, să aibă intenții de a profita de lege în dauna creditorilor și aleargă la câștiguri ilicite, păgubind cu această prestigiu și în genere creditul țării, influențând asupra tuturor laturii, influențând și materia.

De aceea, practicându-se înde lung acest sistem, pe lângă atâția parveniți acaparatori și proprietari de imobile semiți, vom vedea în curând ridicându-se cu mult numărul lor, spre cumplita prăbușire a statului și discreditarea peste hotare a acestei țări și desprețuirea numelui de *Români*. De cât concordat, — anume legiferat pentru neamul lui *Iuda* — mai bine era *munca obligatorie* și înlăturarea astfel a paraziților din sânul poporului, ce rod cu nesăț și sigur edificiu național.

FISCALITATEA

În timpul consulatului marelui Napoleon I, grija tuturor sfetnicilor era de a pune regulă în treburile statului. Finanțele erau în primul rând, acelea cari urmau să fie întărite. Printr'o întâmplare fericită, *Bonaparte*, cu o cunoștință de înțelepciune modest și chibzuit, care îndeplinise în amănunt, *munca* cifrelor, dela întâia treaptă, fiind un bun și cinstit mănuior de bani. L-a chemat la sine și i-a spus: Uite, avem nevoie de un *om*, să facă regula în finanțele țării. Acel *om*, ești D-ta. Și în adevăr, modestul funcționar, luându-și marea răspunde-

re, a fost cel mai desăvârșit ministru al tezaurului.

Primul consul era satisfăcut de alegerea sa, poporul mulțumit de conducere, Franța înflorindu-și veniturile prin felul de bun gospodar al țării, care îngrijea cu devotament averea statului.

Deci nu un titrat sau specialist, ci un simplu casier.

Pe noi ne-a învrednicit Dumnezeu — sub regimul actual de-un vorbitor fără șir, specialist și celebru în legiuiri ce nu se pot aplica, cu temeiul pasiunii oarbe și al răsunării în suflet străin de sângele românesc, socotit pe sine de mare iscusit, svârlind fără normă impozite pe spinarea contribuabililor sufocați. Ceea ce avea ca har din fire, ministrul cuceritorului Napoleon onestitatea în gândire și în gospodărie chibzuită așezare, nu putem mărturisii aceasta de specialistul *Madgearu*, calificat de unii „*tebunul*” dela finanțe, iar de *Dr. Lupu*, ministrul ușurinții, al vorbăriei fără șir, tipătoare.

De ne-ar scăpa Dumnezeu și vremea, de savantlăcul papagalicesc al specialistului, tare am răsufla și contribuabilii ar fi mai ușurați de urmărirea fiscalității jefuitoare până la cenușa din vatră.

REFORMA ADMINISTRATIVĂ.

Ori cât de imparțial ai judeca, asupra reformei actuale, nu poți înțelege, dacă era momentul, ca utilizând această lege de răsturnarea vechilor tradiții, să îngreunăm bugetul și așa destul de săcăuit și în perioada cumplitei sărăcii. Productivitatea pământului nu mai contează. În loc de economie și reală gospodărie — actualii meșteri — deprinși cu risipa și îngodați în cheltueli nesăbuite susținuți de lătura presei fără *Dumnezeu* și fără *patrie*, părăduesc toate samsarile statului, săturând pe samsarii și pe nesăturații subordonați. Armata în lipsă de cele necesare, profesoria cu salarii de mizerie și umilită, aparatul administrativ dărăpănat, studențimea molestată, muncitorimea orașelor în turburări, iar dl. Maniu primul ministru găsește de cuviință să împartă țara în gubernii, aservind-o tendinței trădătorului *Stere*, creind noi funcționari, cu salarii fantastice.

Principial, destramă armata, poliția, desorganizează administrația, svârlind pe drumuri mii de funcționari și înființează arbitrar cohorțe de voinici bețivani și anarhici.

Până când? IOAN FLUTURE
— București. —

Domnul Prof. N. Iorga simpatizat de evreii din America.

Ziarul „Curentul“ din 30 Ian. a. c., No. 728, publică o minuțioasă dare de seamă asupra sosirii d-lui Prof. N. Iorga și a Doamnei, la New-York.

Citind cu atenție această dare de seamă a ziarului „Curentul“, desprindem un fapt foarte îmbucurător. Dl. Rector al Universității din București, a fost invitat în America unde a fost primit foarte bine și cu mult entuziasm.

O întrebare ni se impune: Dl. Prof. N. Iorga, a fost invitat și primit de Românii din America, sau de Americani?!

Nici de unii, nici de alții, căci iată cine a pregătit primirea dlui Iorga, după cum glăsuște chiar ziarul de mai sus:

„In ajunul sosirii, odată cu invitațiunile lansate de societățile „Friends of Romania“, „Sous of Roumania“ și „United Roumanian Yews“ ziarele evrești din diferite centre americane au publicat un articol al D-lui Dr. Fildermann, președintele „Uniunii evreilor români“, îndrumând pe evreii americani să primească cu entuziasm pe savantul, omul politic și rectorul Universității, care dela războiu a fost mereu adversar al agitațiilor antisemite și susținător al drepturilor evreilor“.

Articolul D-lui Fildermann, publicat de toate ziarele evrești din centrele americane, ne vorbește îndea ajuns cine a invitat pe Dl. Iorga în America, precum și calitatea în care l-a primit.

D-sa în America, a fost primit cu entuziasm de toată suflarea evreească, ca savant, om politic și rector al Universității din București, care dela războiu a fost apărătorul jidanilor din România, iar nu ca profesorul de altă dată, dela aceeași Universitate din București, care în 1906 a împins în piața Teatrului Național, sutele de studenți români creștini, striviți de cavaleria represivă. Acel spectacol a fost lugubru, totuși d. prof. Iorga l-a privit neronian, convins că-și face datoria de apostol al neamului și apărător al culturii și sufletului românesc.

Alături de Dl. Prof. A. C. Cuza, Dl. Iorga, a început o acțiune politică, împotriva jidanilor, care a durat până la războiu. După războiu D-sa nu numai că s'a retras din această acțiune, dar a devenit deodată adversar al grupării și al ideilor sale de mai înainte, în care

grupare lucrase ani de zile.

Dl. Prof. Iorga în America a fost peste tot ovaționat de evrei. Printre persoanele oficiale care reprezintă România în America, a apărut și dl. Rosenthal. Așa că chiar oficialitatea noastră peste ocean, este reprezentată printr'un jidan!

În darea de seamă a ziarului „Curentul“, se spune că prima surpriză pentru Dl. Iorga a fost, prezentarea pe bord a jidanului William Feder, — „evreu originar din Galați“, — care l-a întrebat în românește de pașaport...

Apoi la debarcader, a fost primit de ficele Drului Kiepper din New-York, purtând costume naționale, oferindu-i D-lui și D-nei Iorga, flori.

Ce frumoasă impresie trebuie să fi produs D-lui N. Iorga, ficele lui Iuda, în costume naționale românești.

Printre cei care i-au urat bun sosie, remarcăm și pe jidanii Leo Wolfson și Solomon Sufrinn. Oare toată manifestarea de simpatia evreilor din America pentru Dl. Iorga, este făcută din admirație pentru un savant și patriot, român,

sau unui prieten, și susținător al neamului lui Izrael din România?!

Darea de seamă încheie:

„Dl. Iorga va primi azi delegațiunile în palatul oferit de Dl. William Nelson Cromwell (sic), președintele Societății, „Friends of Roumania“. Aceeasă societate va oferi Miercuri o mare recepție!“

Iată faptele, pe care le înregistram cu durere. Ar fi fost mândria neamului românesc, dacă Dl. Iorga din 1906, trecea azi peste ocean și dacă era primit așa cum a fost astăzi, de Americani și de Români, în niciun caz de Jidani. Peste ocean avem nevoie de gloria D-lui Prof. N. Iorga, ca bun român, nu ca apărător al drepturilor jidovești, care și fără susținerea D-sale sunt pe deplin câștigate și garantate în Statul român.

Dacă Dl. N. Iorga, rectorul Universității din București, savantul și marele om politic, ar fi continuat a rămâne, doctrinarul naționalismului integral din'nainte de războiu, mă întreb: avea să fie invitat și primit, așa cum a fost în America? E

... Crede că schimbarea convingerilor, nu este cel mai bun mijloc, de a parveni, în lumea internațională!

G. FĂCĂOARU
— Tutova. —

Contabilii Cooperatori

Actualmente avem câteva școli de Contabilitate și Educație Cooperativă, care în fiecare an dau câte o serie de absolvenți, pregătiți de a lucra ca contabili la societățile cooperative de primul grad (bănci populare și cooperative), precum și de a deveni conducătorii lor de mâine.

Tânărul absolut pleacă de pe banca școlii convins că va lucra toată viața în cooperatie. I-se dă un post de contabil la o societate cooperativă cu un salariu de 2000—2500 lei lunar.

Salariu de mizerie. Cât este tânăr își duce viața cu chin, cu vai, dar când îi vine vremea și lui să se gândească la o eventuală căsătorie i se naște o întrebare și anume: cine îl va asigura în viitor cu cele necesare pentru trai? Cooperatia desigur că nu-l va asigura. În cooperatie nu poate fi sigur pe post fiind lăsat la dispoziția Consiliului de adm., care adesea e format din persoane politice, care pot ori când să-l dea afară din serviciu și să-l înlocuiască cu o persoană străină

de cooperatie și al doilea pentru că i se plătește un salariu de mizerie.

Atunci ce să facă? Unde să găsească scăparea? Fiind pus într-o grea situație calcă convingerea ce și-a făcut-o pe banca școlii și părăsește cooperatia, angajându-se la băncile comerciale sau alte instituții, care îi dau posibilitate să trăiască mai bine și să-și asigure viitorul.

Astfel ne părăsesc cei mai buni contabili cooperatori, care în timp de 2—3 ani de serviciu, s'au experimentat în conducerea lucrărilor, precum și în cunoașterea scopului adevărat ce urmărește mișcarea. Zic 2—3 ani de serviciu, fiindcă cei mai mulți contabili cooperatori absolvă școala la 18—19 ani și lucrează până la majorat, apoi o părăsesc.

Iată încă o cauză pentru care cooperatia nu progresaază; căci știut este că la sate factorul principal de propagandă cooperativă este contabilul cooperativ și pierzind aproape în fiecare an câte o serie de contabili cooperatori, care

ăți o experiență bună în materie cooperatistă căpătată în timp de 2—3 ani de serviciu și care sunt de mare folos mișcării.

Conducătorii noștri să-și întoarcă fața și spre bieții contabili cooperatori dela sate care zac în mizerie.

Contabilii cooperatori nu trebuie să piardă curajul, ci să se asocieze

cu toții în „Corpul Contabililor Cooperatori”, care a luat ființă anul trecut, și să cerem cu tărie să ni se recunoască și nouă drepturile ce le merităm și anume: să fim numiți în posturi, inamovibili și să ne plătească un salariu care să ne dea posibilitate să trăim mai omenește.

SIMION CRETU, contabil-coop.

— Bălți. —

„Presa evreiască a Ungariei.”

Sub acest titlu în anul 1900 la Budapesta a apărut o extrem de interesantă broșura de sigur necunoscută încă până acum de cititori. Autorul broșurei este necunoscut. După toate probabilitățile însă el e un ziarist ungar.

Răvășind rafturile de cărți ale Bibliotecii Universității din Cluj am dat pe neașteptate peste acest document, al vremurilor trecute, care ne explică atâtea evenimente istorice cari au urmat mai târziu.

Vom publica în traducere fidelă broșura, care conține 24 pagini; și ce se vor impune pentru noi, cari suntem aproape în aceeași situație în care se găsea Ungaria acum trei decenii, având o presă înstrăinată care în timp de 18 ani a reușit să-și atingă scopul: predând Ungaria în mâinile terorștilor evrei ai lui Béla Kuhn, Szamuelli și alte fiare setoase de sânge.

Iată conținutul broșurei „Presa evreiască a Ungariei”:

„Fiind ungar, îmi iubesc cu înflăcărare țara și neamul, și cu toate acestea, sau poate tocmai din acest motiv trebuie să mă plec în fața faptelor, căci sunt nevoit să recunosc și eu, că partidul socialist-creștin dela Viena are toată dreptatea să insiste afirmând că Ungaria este ebraizată, iar noi ungurii, suntem numiți evreo-maghiari. Socialiștii creștini din Austria spun un adevăr: Ungaria de fapt este jidovită în toate privințele. Politica liberală dominantă este jidovască, (nici nu există o politică liberală cu concepții moderne), este jidovit comerțul, sunt jidovite comunicațiile, e jidovită industria și comerțul, e jidovit corpul medical și al avocaților, e jidovită arta, știința și este jidovită până și presa.

În Ungaria astăzi (1900) aparcca. 1000 publicațiuni zilnice și periodice. Din acestea abia 100 sunt catolice, 25 protestante, vre-o 40 sârbești, românești, slovace, germane —, restul fără excepție sunt ji-

dovești, adică toate sunt redactate în spirit jidovesc și toate se găsesc în mâini jidovești.

Unul din cele mai valoroase bunuri pământești se zice că este libertatea presei. Dar nicăiri pe lume nu se întâmplă atâtea abuzuri în privința aceasta, ca în Ungaria și aceasta pentru că presa magnană este complet jidovită. Se afirmă că presa ar fi asimilată unei mari puteri și că presa ar avea cine știe ce mari puteri. Dar nicăiri pe ace glob terestru această „mare putere” nu are atitudine mai provocatoare decât la noi, în Ungaria. Dece? Pentru că presa unguească este jidovită. Se spune că presa liberă este cel mai mare și cel mai chemat apărător al libertății politice și sociale, al legalității, al moralei, cinstei și onoarei.

Aceste cerințe ale presei libere nicăiri în lume nu sunt călcate în picioare mai mult decât în Ungaria și decât de presa ei. Dece? Fiindcă presa din Ungaria este jidovască. Se spune că presa liberă este însăși cinstea și adevărul personificat. Dar nicăiri în lume nu există o presă atât de venală și mincinoasă, ca în Ungaria.

Sunt antisemit și totuși nu sunt. Nu vreau să alung pe evrei din Ungaria, nici nu vreau să le nimicesc proprietățile sau averile. Nu sunt nici prietenul măsurilor forțate și doresc să trăiesc în libertate cu toată lumea, — dacă nu se poate altfel, chiar și cu jidanii.

Dacă însă în cursul anilor văd cum se introduc în Ungaria cu mile, jidovii zdrănturoși, semisălbateci, avizi de pradă ai Galiției și Poloniei și aci năpădesc ca un roi de lăcuste în speșial de populație, la început crescînd dela populația simplă și răbdătoare, pe urmă lingușindu-o și ademenindu-o, până ce o aruncă în mizerie morală și materială, făcându-o să emigreze; dacă văd că aceste hoarde de jidovi se revarsă pe urmă asupra orașelor, continuându-și aci cu furie du-

blată activitatea lor nefastă, jăcmăbind sute de mii și mihoane, acaparand întreprinderile publice, comerțul, comunicațiile, punand mâna în mod sistematic asupra marilor proprietăți și reușesc sa obțină influența în orice acțiune; politică și socială mea însemnată; dacă văd toate acestea obrași-mi sunt năpădiți de roșeața urii și numai în urma lăpsei de sațiu al jidovilor hrăpăreți și a dorinței lor de a domina, dar mai ales din cauza orbiei rușinoase, a nepăsării și a ușurinței cu care se poartă populația creștină față de jidovirea Ungariei, fără a se simchisi de ea. Cea mai puternică armă cu ajutorul căreia jidanii acaparează puterea asupra creștinilor mult mai numeroși (în Ungaria față de 17 milioane de creștini există vre-o 800 mii jidani) este fără îndoială în primul rând nepăsarea creștinilor, și în al doilea rând presa. Vre-o 140 de publicațiuni creștine din Ungaria abia își țin zilele, nu au nici o influență și în fața forurilor în drept ele nu au nici o autoritate. Dar 700 de publicațiuni jidovești în floarea admirabil și ele găsesc întodeauna ușir deschise nu numai în fața marelui capital, și a miniștrilor, dar până și la o parte din episcopii catolici.

Aceasta nu este nici o exagerare, căci avem dovezi. Impotriva episcopului din Kalocsa câțiva indivizi suspecti pun la cale un atentat. Scopul complotului este: șantajul. Un ziarist jidan se interesează de chestiune. Ziua următoare în câteva ziare jidănești apar „destăinuiri senzaționale” despre nobilul episcop. De sigur toate sunt minciuni josnice.

Episcopul se lasă impresionat, căci cu toate că sunt minciuni, ele totuși sunt neplăcute și jenante. În scurte intervale de timp își fac apariția la episcop foarte serioși, dându-și aere diferiți ziarști (jurnalști). Primirea este foarte cordială și ziarștii ascultă o cerere a episcopului, apoi pleacă radiși și veseli. Chestiunea „s'a aranjat”. „Destăinuirile” încetează. Cine crede că aceasta se întâmplă în mod gratuit? Cine crede, că ziaristul jidan tace pe gratis?

Un alt caz. Ziaristul de casă al arhiepiscopului—cardinal Vaszary Kohler este în jidan cu numele Dr. Schiller Zsigmond, care este redactor al ziarului jidovesc „Pester Lloyd”. Toate noutățile arhiepiscopiei, fie ele de ordin de politică bisericască, chestiuni personale, pastorale arhieresti, circulare le obține cel dintâi acesta Dr. Schiller

și în primul rând le publică „Pester Lloyd“-ul *jidănesc*. Aci am putea pune o întrebare: de ce nu caută legături directe cu biroul arhiepiscopal și ziarele politice catolice „Magyar Allam“ și „Alkotmány“? De sigur noi nu putem da amănunte asupra acestui lucru; pentru că cunoaștem amănunte asupra chestiunilor interne ale ziarelor. Putem afirma însă cu siguranță, că aceste ziare catolice de sigur se sfiesc a se milogi și a cerși, unde ziaristul jidan are intrare liberă în orice timp, obținând toate informațiunile de cari are nevoie. El obține amănunte asupra tuturor chestiunilor ce interesează pe arhiepiscop, căci jidanul îi este atât de drag Eminenței Sale, încât a ținut să-l prezinte personal Sanctității Sale Papei. Un ziarist jidan prezentat capului creștinismului de un episcop catolic! Acest lucru pare totuși a fi prea mult.

Despre un alt episcop catolic se vorbește că amicitia lui pentru presa *jidănească* l-a introdus în tabăra acționarilor unui ziar *jidănesc* guvernamental.

Un al treilea episcop, Paul Szemrecsányi, a îndrăgit atât de mult presa *jidănească*, încât într-o circulară oficială a desmintit știrile bine controlate publicate de ziarul catolic „Alkotmány“ despre asasinatul dela Námesztó. Spre marea bucurie a presei *jidănești*, el a declarat, că ziarul catolic minte și instigă împotriva jidanilor.

În Ungaria întreaga viață este expropriată și arândată de *presa jidănească*. Ea a pus mâna în parte până și asupra literaturii creștine și religioase. Scriitori excelenți lucrează pentru ziare *jidănești*. Opere creștine și religioase excelente sunt tipărite de tipografii *jidănești* și pușe în comerț de negustori sau comisionari jidani. Asociația catolică „Sftul Ștefan“ în timp de decenii întregi a plătit multe sute de mii de lei tipografiei „Atheneum“, la care și-a imprimat lucrările. (În ultimul timp contul anual a fost de 60.000 coroane). Cărțile de rugăciuni ale cunoscutului preot scriitor catolic și deputat Hoch János sunt tipărite la jidovescul „Atheneum“. Cunoscutul scriitor Dedek Crescenz Lajos tocmai acum își tipărește la tipografia *jidănească* „Palas“ o lucrare pur bisericească, care este colportată de către jidanul Székely Aladár (Sälzer Adolf).

A face istoricul presei *jidănești*

din Ungaria, pe puținele pagini ale acestei broșuri, este imposibil. Mă mărginesc deci a destăinui aci ce-eace interesează mai mult pe cititori, căci ei fără îndoială nu pot ști ce atitudine să ia față de numeroasele ziare și nenumărații scriitori. Cine cunoaște oare toate publicațiunile *jidănești* și pe toți scriitorii jidani? La Budapesta foarte puțină lume îi cunoaște, iar în provincie numărul celor ce îi cunosc este și mai redus, pentru că ziaristii în ziarele lor, iar scriitorii în publicațiunile lor câte odată ating și coaste religioase creștine, sau patriotice, făcând să creadă publicul creștin, că ziarele *jidănești* cinstește și onorează până și creștinismul și poporul creținesc.

Dar alta este situația de fapt!

Oare nu vede cititorul creștin credul — iertați expresiunea, — cel ce i-este lene să gândească cum ziarele *jidănești* luptă fără încetare pentru scopuri *jidănești*? Nu vede oare că aceste ziare în mod sistematic scad prestigiul credințelor creștine, autoritatea și încrederea în sine a poporului creștin? Nu vede cum zi cu zi sunt batjocoriți și bârfiți slujitorii bisericilor creștine (preoții și călugărițele)? Nu vede oare prigoana necruțătoare pe care au pus-o la cale împotriva a tot ce este creștin?

În articole de fond, în romane, în folietoane, în știrile zilei ei batjocoresc fără încetare cultul bisericilor creștine, cele zece porunci, Sfintele Taine și obiceiurile religioase. În felul acesta ei propagă printre creștini desinteresul față de religie, slăbesc poporul și îl mână în sclavia lipsită de voință ce i-o pregătesc interesele *jidănești*. Orice scriitor *jidănesc* afirmă că el este cel mai bun prieten al cititorului, că el este propagatorul luminei și el este „Opinia publică“. Iar toate aceste afirmații le face cu atâta tupeu, încât foarte puțină îndrăznesc să i se opună.

Ei sunt „arândășii principali“ ai vieții intelectuale din Ungaria. Ei lucrează în politică și economie. Ei aprovizionează publicul cu romane, piese teatrale, versuri. Ei fac revistele de familie, cari sunt scrise „dija“ pentru soțiile și fetele noastre, ba chiar și cărțile de povești, pe cari le dăm în mâinile copiilor noștri, sunt scrise tot de jidani. Ei scriu până și istoria țării noastre, ei scriu lucrări juridice, tehnice și medicale. Numeroase cărți didactice sunt scrise tot de jidani...

Să enumerăm și nume? Astfel

de nume, despre cari până acum am crezut că aparțin unor creștini cinstiți?

La Budapesta apar 24 de cotidi-ane. Dintre acestea curat creștine sunt numai două, („Alkotmány“ și „Magyar Allam“), redactorii responsabili alor 9 ziare sunt ce e drept creștini, dar aceste publicațiuni sunt cu totul nepăsătoare față de chestiunile creștine, iar *restul de 13 ziare sunt curat și exclusiv jidănești*.

Iată aci lista numelor:

Primredactorul al ziarului „Budapesti Napló“ este Vészi József (Weisz), jidan.

Redactorul responsabil al aceluiaș ziar este jidanul Braun Sándor.

Redactorul responsabil al ziarului „Esti Ujság“ este jidanul Barna Izidor (Braun).

Redactorul responsabil al ziarului „Friss Ujság“ este jidanul Habár Mihály.

Șefredactorul al ziarului „Magyar Estilap“ este jidanul Szalay Mihály (Singer).

Șefredactorul ziarului „Magyar Hirlap“ este jidanul Fenyő Sándor (Fink).

Redactorul responsabil al ziarului „Neues Kleines Journal“ este jidanul Vida Felix (Weiss).

Redactorul responsabil al ziarului „Neus Pester Journal“ este jidanul Bródy Lajos.

Redactorul responsabil al ziarului „Neues Politisches Volksblatt“ este jidanul S. Fleischmann.

Redactorul ziarului „Budapester Tageblatt“ este jidanul Iulian Weiss.

Șefredactorul ziarului „Pester Lloyd“ este jidanul botezat Falk Miksa, iar redactorul responsabil jidanul Schiller Zsigmond.

Șefredactorul ziarului „Pesti Napló“ este jidanul Neményi Ambrus.

Redactorul ziarului „Pesti Ujság“ este jidanul Havasi Hugo.

Redactorul responsabil al ziarului „Politischer Volksblatt“ este jidanul Sipos Ignác.

Redactorul ziarului „Magyar Szó“ (ziarul lui Bánffy) este jidanul Pályi Ede.

Aceștia sunt astăzi (1900) îndrumătorii și ofițerii de stat major ai opiniei publice din Ungaria, (generalii la rândul lor ocupă loc în lojile francmasonice“. (Va urma).

Cetiți

Infrățirea
Românească